

Marselisborg Birketing 1701-08 i-5 fol.134 b.135 a.b.Erhvervsarkivet.

Hr.Mogens Rubbertsen procurator og borger Aarhus møtte for retten paa Peder Jensen Møller i Edsløf mølle og fremb stillede 2de kalds mænd naufnlig Niels Knudsen i Bering og Niels Jensen af Edslef som af hiemplet ved eed med op ragt finger efter louen at de i dag 8te dage nest afvigst hafde loulig stefnet og mundtlig kald og varsel gifvet Søren Jensen boende i Enslef at møde her til tinget i dag for siuns vinde og andet da at paa føre spørgsmaal besvar angaaende skous hug som skall ver begaaed i Løgen Haufge paa Enslef mark nest afvigst den 22 october og da vindes at an fordre siun med detz vinder der paa følger,og talte der med Søren Jensen self,Søfren Jensen møtte for retten og efter till spørgelse suarrede hand hafde intet i mod kald og varsel at i mod sige huor paa Mogens Rubertsen begierede at vidnerne,nemblig og først siuns mænd Niels Jensen og hans søn Jens Nielsen begge af Enslef.Der nest Jens Jensen af Edslef,som det for enden sagen er beviist,maatte efter loulig med fart saa som de nu stoed her for retten udsig i deris sandhed,og efter at dend loulig eed for vidnes biurderne var oplest med for maaning sandhed at vinde og intet dølge fremstoed bemelt Niels Jensen,Enslef som vant med op ragte finger ved eed efter louen,at som i dag vahr trei ugger om aftenen vahr hand tellige med hans søn Jens Nielsen efter Jens Rasmussen begiering i Enslef i bemelte Søren Jensens kaalgaard,og der saa lagt at vere ind komme it stolpe rod hugen bøg træ sex allen lang og siuntas at vere saa tyik som til trei hiufl stoker naar der blef clafen fra hin anden og som de sticket bud indtil Søren Jensen,kom hand indted,men hans suend Jens Pedersen kom ud till bemt.siuns mænd og svarte manden vahr intet,men træet skulle hand hiemle Søren Jensen huor det skulle vere,og som bemt.2de mænd endda samme tid detz for uden forbød ermeldte Søren Jensens suend ei hannem heller hosbond den at røre eller hugge førend Peder Møller i Edslef mølle som sig det ved kiendte hafde faaed bud der om huorledes hand der med vilde om gaaes,og der med skieldtes de fra huer andre og bad far vell.Der nest frembstoed for rette den anden siuns mand Jens Nielsen som vandt udi lige soeren eed efter louen ord til andet i lige maade,som for Niels Jensen for hannem an vordet haft,endnu fremb stillede Mogens Rubertsen tvende vidnes biurde vidner till siuns vindet nafnlig Jens Rasmussen og Jens Jensen begge af Enslef som begge og huer for sig vant med op ragt finger efter louen,at for om vordene tid i dag trei ugger da saae de at der vahr en bøg huggen i løyen hauf paa Enslef mark som Peer Møller i Edslef mølle til hører og samme dag kiendte de roeden og fandt i Søren Jensen i Enslef samme af hugen sexallen bøgi træ og vahr it lidet stök fra af toppen som laa hos og da siuns mændene blef begeret,da da kom vahr det af saugget borte,huilket træ de efter spørgsmaal berettede,og befandt i for.Sø-

ren Jensens kaal hauge, der paa atter begieren tog de maal paa ded funden træ ved rod støket og de igien der efter maalte roeden i forbm.skou og befandt der efter maallingen ved en snor som der for retten frem viste at samme nye hugen træ leede var huget om trendt i tykelsen tou allen leede vider berettede vidnesbiurden at de kom at efter see for om ved denne træ da kunde de see og merke at Søren Jensens kaalgaards gierid hafde verit nedbrudt i m....? for om vorden træ at vere ind kommen, men siden paa nye igien at verre op sat. Der nest fremb stillede Mogens Rubertsen: Jens Jensen boende i Edslef som vant med opragt finger ved eed efter loven, at anden dagen efter for om vonden tid i dag trei ugger om morgenen tidlig kom hand tidendes til bemelt Søren Jensen i Enslef og møtte indstefnet Søren Jensen i porten og gjorde spørsmal om hand maatte ike faa det støke træ at see som laa i hans kaal hauge og en anden for om vonden mænd hafr seet og siunet den tilforn, da suart hand og sagde jeg vil gifve eder din frelse i vold til samme jeg har huget det i støker og baaren det ind, og der paa reyste hand fra hannem igen, Mogens Rubertsen til spurte Søren Jensen her for retten huorledes hand saa ledes har toridt understaad sig imod hans kongl. mayest. lov og forordninger saaledis at handle og omgaaes som nu allerede ofr bevist er huor om med videre til dombs først ske kand loulig vorder for fuldt der paa gik Søren Jensen bort, huor efter Mogens Rubertsen: vahr tings vidne begierende.

(1703)